

Індекс інфляції квітня 100,9 відс.

Ціни на споживчому ринку у квітні 2017р. порівняно з попереднім місяцем зросли на 0,9%, з початку року – на 4,9%.

На споживчому ринку у квітні ціни на продукти харчування та безалкогольні напої зросли на 1,2%. На 7,6–1,0% подорожчали овочі, фрукти, м'ясо та м'ясопродукти, сало, цукор, хліб, рис. Водночас суттєво (на 18,3%) подешевшали яйця, на 2,0% та 0,6% – гречані крупи та молоко.

Ціни на алкогольні напої та тютюнові вироби підвищилися на 1,3%, у т.ч. тютюнові вироби – на 2,4%, алкогольні напої – на 0,7%.

Зростання цін (тарифів) на житло, воду, електроенергію, газ та інші види палива на 0,5% відбулося головним чином за рахунок підвищення тарифів на утримання будинків та прибудинкових територій на 5,0%, водопоста-чання – на 3,0%, каналізацію – на 2,6%.

Підвищення цін на транспорт у цілому на 1,4% спричинено в основному подорожчанням проїзду в автодорожньому транспорті на 2,7%, а також палива та мастил на 1,2%.

У сфері зв'язку ціни зросли на 2,7%, що пов'язано з подорожчанням поштових послуг на 42,4% та мобільного зв'язку на 4,1%.

**КАЛЬКУЛЯТОР
інфляційних
пені
3% річних**

**Зведена таблиця індексів інфляції
за період 1991-2017рр.
[посилання/link]**

**Дати опублікування індексів інфляції в
2017 році**

За даними Державної служби
статистики України

**Національний банк України
знизив облікову ставку до 13
відс.**

Правління Національного банку України прийняло рішення про
зниження облікової ставки до 13% річних з 14 квітня 2017 року.

Відновлення циклу пом'якшення монетарної політики узгоджується з необхідністю досягнення цілей щодо інфляції у 2017-2019 роках та надасть підтримку темпам економічного зростання.

Так, з повідомлення НБУ йдеться про наступне.

Споживча інфляція у березні 2017 року становила 15.1% у річному вимірі. Зростання цін прискорилося переважно внаслідок ефекту бази порівняння та збільшення виробничих витрат.

Фактичне прискорення споживчої інфляції було очікуваним і водночас нижчим за траєкторію прогнозу Національного банку, що був опублікований в Інфляційному звіті в січні 2017 року. Тоді Національний банк очікував, що у березні інфляція прискориться до 16.4% річних.

Фундаментальні фактори інфляції залишалися контрольованими. Поміркована фіскальна і монетарна політика та поліпшення інфляційних очікувань стримували прискорення базової інфляції (6.3% у річному вимірі в березні 2017 року).

Тиск на ціни з боку споживчого попиту залишався помірним. Про це свідчать низькі темпи зростання обсягів роздрібного товарообороту в перші місяці року. Попит на робочу силу відновлювався через поживлення економічної активності та покращення ділових очікувань підприємств. Але разом з цим, диспропорції на ринку праці зумовлювали все ще високий рівень безробіття в країні.

Ситуація на валютному ринку сприяла послабленню тиску на ціни. Світова цінова кон'юнктура для українських експортерів з початку року поліпшилася за рахунок зростання цін на сталь, залізну руду та зернові. Рекордні врожаї зернових та олійних підвищили експортний потенціал. Високі експортні надходження зумовили зміцнення гривні з середини січня.

Інфляція знижуватиметься до цільових значень у 2017 – 2019 роках

Національний банк прогнозує, що інфляція у 2017 – 2019 роках перебуватиме в межах оголошених цільових орієнтирів (8% ± 2 в.п. на 2017 рік, 6% ± 2 в.п. на 2018 рік та 5% ± 1 в.п. на 2019 рік). Так, прогноз інфляції на 2017 рік залишається на рівні 9.1% та 6.0% на 2018 рік. У 2019 році споживча інфляція знизиться до 5.0%.

Упродовж II і III кварталів поточного року інфляція в річному вимірі залишатиметься на двозначковому рівні та буде достатньо мінливою. Це пов'язано з ефектом бази порівняння, а саме динамікою адміністративно регульованих цін протягом 2016 року. Але в IV кварталі інфляція повернеться до однознакового рівня.

Базова інфляція на кінець року буде на рівні 6.5% – близькому до поточного. На такому рівні її будуть підтримувати поступове відновлення споживчого попиту та вторинні ефекти від зростання продовольчої інфляції.

Ціни на сирі продукти будуть підвищуватися швидше в подальші місяці під впливом низки факторів. По-перше, продовжать дорожчати продовольчі товари на світових ринках. По-друге, відкриття додаткових ринків збуту для окремих видів української продовольчої продукції призведе до скорочення їх пропозиції на вітчизняному ринку.

Окрім цих факторів пропозиції діятиме і фактор попиту. Внаслідок подальшого пожвавлення економічної активності і високих темпів зростання доходів населення поступово буде відновлюватися споживчий попит.

Блокада переміщення товарів через лінію розмежування з ОРДЛО не буде мати суттєвого впливу на рівень споживчої інфляції.

У 2017 – 2019 роках проведення виваженої монетарної та фіскальної політики буде ключовим чинником дезінфляційного

процесу за рахунок підтримки контрольованого зростання споживчого попиту та помірної волатильності обмінного курсу. Завдяки збільшенню інвестицій у сільськогосподарське виробництво зростатиме його продуктивність, яка наразі все ще відстає від показників провідних країн. Це стримуватиме продовольчу інфляцію у середньостроковій перспективі.

Національний банк переглянув прогноз зростання ВВП на 2017 – 2018 роки

У 2017 році зростання економіки уповільниться до 1.9%. Погіршення прогнозу зумовлено очікуванням, що блокада на сході країни та втрата виробничих потужностей на підприємствах, що розташовані на непідконтрольних територіях, призведуть до падіння промислового виробництва в окремих галузях. Зокрема, в металургії, видобувній промисловості, виробництві коксу та електроенергетиці. Частково негативний ефект буде компенсований більш сприятливою зовнішньою кон'юнктурою.

У 2018 – 2019 роках зростання реального ВВП прискориться до 3.2% та 4.0% відповідно. Стан економіки визначатимуть відносно високі темпи зростання споживчого та інвестиційного попиту. Цей попит стимулюватиме і зростання імпорту товарів і послуг. Водночас, це буде компенсовано поступовим нарощенням експортного потенціалу у 2018 – 2019 роках.

Блокада переміщення товарів через лінію розмежування з ОРДЛО і перегляд умов торгівлі зумовили зміни в прогнозі платіжного балансу

Прогноз дефіциту поточного рахунку у 2017 році збільшено з 3.5 млрд. дол. США до 4.3 млрд. дол. США (або 4.4% ВВП). Блокада призведе до скорочення експортного потенціалу металургійної галузі та збільшення потреб у імпортній сировині. Але частково це буде компенсовано за рахунок покращення цінової кон'юнктури

на сировинних ринках.

У 2018-2019 роках дефіцит поточного рахунку в грошовому номінальному вимірі залишатиметься на рівні 4.3 млрд. дол. США, водночас буде поступово знижуватися по відношенню до ВВП – 4.1% та 3.7% відповідно. Це буде результатом зростання експортного потенціалу економіки на тлі активізації інвестиційного процесу.

Дефіцит поточного рахунку у 2017-2019 роках буде компенсовано чистими надходженнями за фінансовим рахунком. Зокрема, у 2017 році відновиться приплив боргового капіталу до приватного сектору та й надалі скорочуватиметься попит населення на готівкову валюту. У 2018 році приватний сектор активніше залучатиме як борговий капітал, так і прямі іноземні інвестиції на тлі покращення ділового клімату та прискорення економічного зростання.

Профіцит зведеного платіжного балансу разом з отриманням запланованих траншів за програмою співпраці з Міжнародним валютним фондом та іншого пов'язаного фінансування дасть Національному банку можливість продовжити нарощування міжнародних резервів. Водночас поповнення резервів за рахунок купівлі валюти на міжбанківському валютному ринку відбуватиметься менш активно, ніж очіувалося досі, за рахунок негативних ефектів блокади ОРДЛО на стан зовнішньої торгівлі.

В результаті, міжнародні резерви становитимуть 21.1 млрд. дол. США на кінець 2017 року та 26.2 млрд. дол. США на кінець 2018 року.

Основним ризиком для реалізації окресленого сценарію є те, наскільки ефективно приватний сектор і Уряд зможуть мінімізувати втрати від припинення переміщення вантажів через лінію зіткнення в зоні АТО. Крім того, як і раніше, вагомим є

ризик безпосередньої ескалації бойових дій на сході України.

Негативний вплив може мати відхід від проведення виваженої фіскальної політики, зокрема підвищення соціальних стандартів більш суттєво, ніж узгоджується з досягненням цілей з інфляції. Також важливим є подальше проведення структурних реформ, необхідних для збереження макрофінансової стабільності, насамперед тих, зобов'язання реалізувати які Україна взяла за програмою співпраці з МВФ.

Загалом, на думку Правління Національного банку, прогноз інфляції та баланс ризиків для нього є визначальним для подальшого пом'якшення монетарної політики.

Відповідно, Правління Національного банку прийняло рішення про зниження облікової ставки до 13%.

Подальше пом'якшення монетарної політики залежить від зниження ризиків для цінової стабільності на прогностному горизонті.

Зниження облікової ставки до 13% затверджено Рішенням Правління Національного банку України від 13 квітня 2017 року №232-рш "Про розмір облікової ставки".

Новий детальний макроекономічний прогноз буде опубліковано в Інфляційному звіті 20 квітня 2017 року.

Наступне засідання Правління Національного банку України з питань монетарної політики відбудеться 25 травня 2017 року відповідно до затвердженого та оприлюдненого графіка.

Чергове здорожчання життя. Індекс інфляції березня 101,8 відс.

Індекс інфляції березня 2017 року = 101,8%. Ціни на споживчому ринку в березні 2017р. порівняно з попереднім місяцем зросли на 1,8%, з початку року – на 3,9%.

На споживчому ринку в березні ціни на продукти харчування та безалкогольні напої зросли на 1,1%. На 5,3–1,2% подорожчали фрукти, цукор, сири, хліб, кисломолочна продукція, м'ясо та м'ясопродукти, сметана, масло. Водночас суттєво (на 7,3%) подешевшали яйця.

Ціни на алкогольні напої та тютюнові вироби зросли на 1,3%, у т.ч. тютюнові вироби – на 2,2%, алкогольні напої – на 0,8%.

Одяг і взуття подорожчали на 10,5%, зокрема, взуття – на 10,7%, одяг – на 10,3%.

Зростання цін (тарифів) на житло, воду, електроенергію, газ та інші види палива на 5,0% відбулося головним чином за рахунок підвищення тарифів на електроенергію на 28,1%.

Підвищення цін на транспорт у цілому на 0,7% спричинено в основному подорожчанням проїзду в залізничному транспорті на 3,4% та автодорожньому на 2,2%.

У сфері зв'язку ціни зросли на 2,5%, що пов'язано з подорожчанням поштових послуг на 17,1% та мобільного зв'язку на 4,7%.

**КАЛЬКУЛЯТОР
інфляційних
пені
3% річних**

**Зведена таблиця індексів інфляції
за період 1991-2017рр.
[посилання/link]**

**Дати опублікування індексів інфляції в
2017 році**

За даними Державної служби
статистики України

**Індекс інфляції лютого 2017
року становить 101 відс.**

Ціни на споживчому ринку в лютому 2017р. порівняно з попереднім місяцем зросли на 1,0%, з початку року – на 2,1%.

Індекс інфляції лютого 2017 року таким чином складає 101,0%.

На споживчому ринку в лютому ціни на продукти харчування та безалкогольні напої зросли на 1,5%. На 3,5–1,3% подорожчали фрукти, цукор, хліб, масло, молоко та молочні продукти, овочі, м'ясо та м'ясопродукти, продукти переробки зернових, риба та продукти з риби. Водночас суттєво (на 16,7%) подешевшали яйця.

Ціни на алкогольні напої та тютюнові вироби зросли на 1,7%, у т.ч. тютюнові вироби – на 3,1%, алкогольні напої – на 0,8%.

Одяг і взуття подешевшали на 2,8%, зокрема, взуття – на 3,4%, одяг – на 2,3%.

Зростання цін у сфері охорони здоров'я на 0,8% відбулося перш за все за рахунок підвищення цін на амбулаторні послуги на 2,6% та послуги лікарень на 2,0%.

Підвищення цін на транспорт у цілому на 2,0% спричинено в основному подорожчанням проїзду в автодорожньому транспорті на 3,7%, палива та мастил – на 2,1%.

**КАЛЬКУЛЯТОР
інфляційних
пені
3% річних**

**Зведена таблиця індексів інфляції
за період 1991-2017рр.**

[посилання/link]

Дати опублікування індексів інфляції в 2017 році

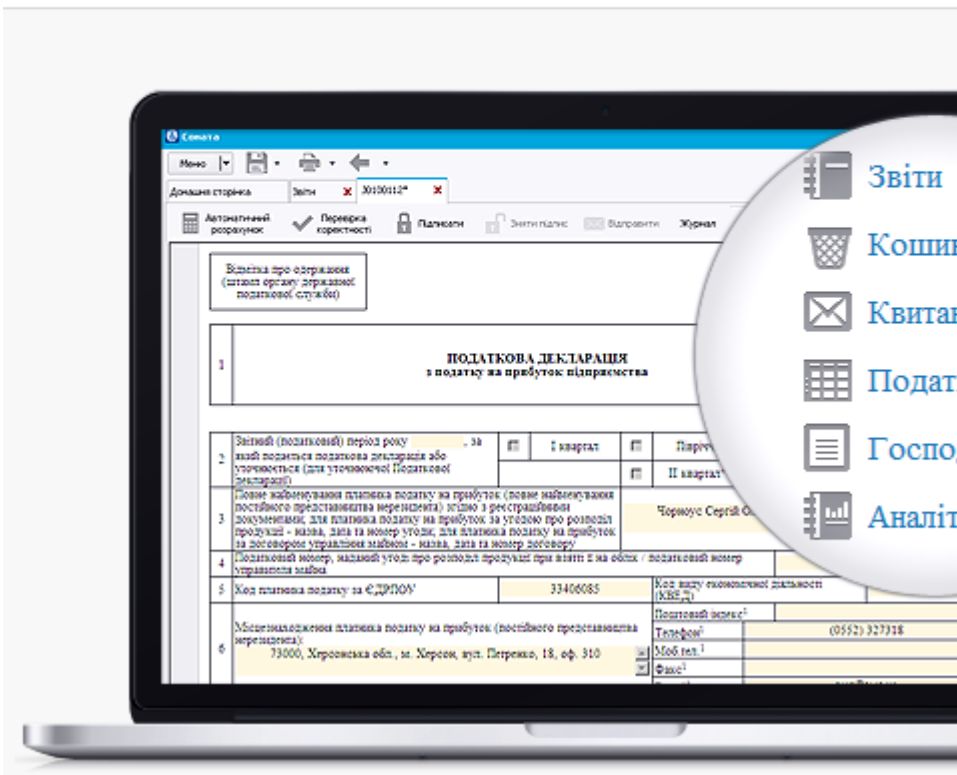
За даними Державної служби
статистики України

Замовте програмне забезпечення “Сонату” зі свого робочого місця (з офісу, з дому), отримайте доступ до повнофункціональної версії в кілька кроків. Вам не потрібно далі шукати, – все можна зробити оперативно і не витрачаючи зусиль, з Компанією Вікторія!

СОНАТА

ПРОГРАМА ДЛЯ ЕЛЕКТРОННОЇ ЗВІТНОСТІ

Чи потрібні підприємцям колективні договори — відповідь Мінсоцполітики

Загальновідомо, колективні договори слід укласти на підприємствах (в установах, організаціях). В той же час, чи є обов'язковими колективні договори для фізичних осіб-підприємців? який порядок розроблення та затвердження комплексних заходів щодо охорони праці фізичною-особою підприємцем?

Вартість
обслуговування
підприємця
від 120 грн./міс.

Потрібно.

Компанією Вікторія ініційовано запит до Мінсоцполітики, за наслідками якого отримано відповідь, зміст та фотокопію котрої приводимо нижче.

25.01.17р. №11/0/23-17

Юридичним департаментом Міністерства розглянуто Ваш лист від 22.12.2016 та в межах компетенції повідомляється наступне.

Відповідно до статті 5 Конвенції Міжнародної Організації Праці № 154 про сприяння колективним переговорам 1981 року, ратифікованою Україною 04.02.1994 у повному обсязі, для сприяння колективним переговорам сторони вживають заходів, котрі відповідають національним умовам і спрямовані, зокрема на те, щоб колективні переговори були можливі для всіх роботодавців і всіх категорій працівників у галузях діяльності, передбачених цією Конвенцією.

Нормами статті 1 Закону України „Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності” передбачено, що роботодавець це юридична особа (підприємство, установа, організація) або фізична особа – підприємець, яка в межах трудових відносин використовує працю фізичних осіб.

Нормами статті 1 Закону України „Про охорону праці” (далі – Закон) встановлено, що роботодавець це власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган, незалежно від форм власності, виду діяльності, господарювання, і фізична особа, яка використовує найману працю.

Стаття 13 Закону регламентує зокрема обов'язки роботодавця. Так, відповідно до цієї статті роботодавець зобов'язаний створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі

умови праці відповідно до нормативно-правових актів, а також забезпечити додержання вимог законодавства щодо прав працівників у галузі охорони праці.-

З цією метою роботодавець забезпечує функціонування системи управління охороною праці, зокрема створює відповідні служби і призначає посадових осіб, які забезпечують вирішення конкретних питань охорони праці, розробляє за участю сторін колективного договору і реалізує комплексні заходи дгтя досягнення встановлених нормативів та підвищення існуючого рівня охорони праці, затверджує інструкції про їх обов'язки, права та відповідальність за виконання покладених на них функцій, а також контролює їх додержання.

Відповідно до статті 20 Закону у колективному договорі, угоді сторони передбачають забезпечення працівникам соціальних гарантій у галузі охорони праці на рівні, не нижчому за передбачений законодавством, їх обов'язки, а також комплексні заходи щодо досягнення встановлених нормативів безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, підвищення існуючого рівня охорони праці, запобігання випадкам виробничого травматизму, професійного захворювання, аваріям і пожежам, визначають обсяги та джерела фінансування зазначених заходів.

Одночасно повідомляємо, що листи Міністерства не є нормативно-правовими актами, за своєю природою вони носять інформаційний, рекомендаційний та необов'язковий характер.

Директор Юридичного департаменту О.Туліна

Клікніть для подальшого перегляду/чи для того, щоб згорнути
Фотокопія відповіді:

МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-24-45, факс: (044) 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua,
Код ЄДРПОУ 37567866, реєстраційний рахунок 35213015078737 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

На № 25.01.17 від № 11/0/23-17

Друк І. А.
а/с 522,
м. Чернівці,
58001

Про надання відповіді

Юридичним департаментом Міністерства розглянуто Ваш лист від 22.12.2016 та в межах компетенції повідомляється наступне.

Відповідно до статті 5 Конвенції Міжнародної Організації Праці № 154 про сприяння колективним переговорам 1981 року, ратифікованою Україною 04.02.1994 у повному обсязі, для сприяння колективним переговорам сторони вживають заходів, котрі відповідають національним умовам і спрямовані, зокрема на те, щоб колективні переговори були можливі для всіх роботодавців і всіх категорій працівників у галузях діяльності, передбачених цією Конвенцією.

Нормами статті 1 Закону України „Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності” передбачено, що роботодавець це юридична особа (підприємство, установа, організація) або фізична особа - підприємець, яка в межах трудових відносин використовує працю фізичних осіб.

Нормами статті 1 Закону України „Про охорону праці” (далі – Закон) встановлено, що роботодавець-це власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган, незалежно від форм власності, виду діяльності, господарювання, і фізична особа, яка використовує найману працю.

Стаття 13 Закону регламентує зокрема обов'язки роботодавця. Так, відповідно до цієї статті роботодавець зобов'язаний створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі умови праці відповідно до нормативно-правових актів, а також забезпечити додержання вимог законодавства щодо прав працівників у галузі охорони праці.

З цієї метою роботодавець забезпечує функціонування системи управління охороною праці, зокрема створює відповідні служби і призначає посадових осіб, які забезпечують вирішення конкретних питань охорони праці, розробляє за участю сторін колективного договору і реалізує комплексні заходи для досягнення встановлених нормативів та підвищення існуючого рівня охорони праці, затверджує інструкції про їх обов'язки, права та відповідальність за виконання покладених на них функцій, а також контролює їх додержання.

Відповідно до статті 20 Закону у колективному договорі, угоді сторони передбачають забезпечення працівникам соціальних гарантій у галузі охорони праці на рівні, не нижчому за передбачений законодавством, їх обов'язки, а також комплексні заходи щодо досягнення встановлених нормативів безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, підвищення існуючого рівня охорони праці, запобігання випадкам виробничого травматизму, професійного захворювання, аваріям і пожежам, визначають обсяги та джерела фінансування зазначених заходів.

Одночасно повідомляємо, що листи Міністерства не є нормативно-правовими актами, за своєю природою вони носять інформаційний, рекомендаційний та необов'язковий характер.

Директор Юридичного департаменту

О. Туліна

Протокол № 1/2018

Юридичним департаментом Міністерства розглянуто Ваш лист від 22.12.2018 року з незначальними поправками наступне:

Відповідно до статті 3 Конвенції Міжнародної Організації Праці № 154 про права колективним договором 1981 року, ратифікованої Україною 04.02.1996 року, метою якого, для сторін колективного договору є:

створення умов, сприятливих для всіх категорій працівників у галузях діяльності, передбачених цією Конвенцією.

Нормами статті 1 Закону України „Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності“ передбачено, що роботодавець це юридична особа (підприємство, установа, організація) або фізична особа - підприємств, яка в межах трудових відносин використовує працю фізичних осіб.

Нормами статті 1 Закону України „Про охорону праці“ (далі – Закон) встановлено, що роботодавець це власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган, незалежно від форм власності, виду діяльності, господарювання, і фізична особа, яка використовує найману працю.

Стаття 13 Закону регламентує зокрема обов'язки роботодавця. Так, відповідно до цієї статті роботодавець зобов'язаний створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі умови праці відповідно до нормативно-правових актів, а також забезпечити дотримання вимог законодавства щодо прав працівників у галузі охорони праці.

З цієї метою роботодавець забезпечує функціонування системи управління охороною праці, зокрема створює відповідні служби і призначає посадових осіб, які забезпечують вирішення конкретних питань охорони праці, розробляє за участю сторін колективного договору і реалізує комплексні заходи для досягнення встановлених нормативів та підвищення існуючого рівня охорони праці, затверджує інструкції про їх обов'язки, права та відповідальність за виконання покладених на них функцій, а також контролює їх дотримання.

Імовірно, Вам буде цікава публікація:

1. Ризики підміни трудових угод цивільно-правовими.
Узагальнення судової практики